Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 1. júna 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 8 ods. 1 písm. c) — Povinnosť zahrnúť do európskeho zatykača informácie týkajúce sa existencie ‚zatykača' — Neexistencia vnútroštátneho zatykača, ktorý by predchádzal európskemu zatykaču a odlišoval sa od neho — Dôsledok"

Vo veci C-241/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd v Kluži, Rumunsko) z 22. mája 2015 a doručený Súdnemu dvoru 25. mája 2015, ktorý súvisí s konaním o výkone európskeho zatykača vydaného proti

Niculaiemu Aurelovi Bob-Dogimu,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia C. Toader, A. Rosas, A. Prechal (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. januára 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— rumunská vláda, v zastúpení: R. Radu, A. Buzoianu a R. Mangu, splnomocnení zástupcovia,

— maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,

— rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: W. Bogensberger a I. Rogalski, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. marca 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: rumunčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci vykonávania európskeho zatykača na pána Niculaieho Aurela Bob-Dogiho, ktorý vydal 23. marca 2015 Mátészalkai járásbíróság (Okresný súd v Mátészalke, Maďarsko), v Rumunsku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 5 až 8 a 10 rámcového rozhodnutia znejú:

„(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako ‚základný kameň‘ spolupráce v oblasti súdnictva;

(7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 [EÚ] a článku 5 [ES]; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

(8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;

…

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi…“

4 Článok 1 rámcového rozhodnutia nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“ stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [EÚ].“

5 V článkoch 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia sú stanovené dôvody pre povinné a nepovinné nevykonanie európskeho zatykača.

6 Článok 8 rámcového rozhodnutia nazvaný „Obsah a forma európskeho zatykača“ stanovuje vo svojom odseku 1:

„Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

…

c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;

…“

7 Článok 15 rámcového rozhodnutia nazvaný „Rozhodnutie o odovzdaní“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.“

Rumunské právo

8 Účelom legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (zákon č. 302/2004 o medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach) z 28. júna 2004, v znení účinnom v čase skutkového stavu vo veci samej (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 377 z 31. mája 2011), je predovšetkým prebratie rámcového rozhodnutia.

Maďarské právo

9 § 25 az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (zákon č. CLXXX z roku 2012 o spolupráci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie) (*Magyar Közlöny* 2012/160) stanovuje:

„1. Ak je vhodné začať trestné stíhanie proti podozrivému, súd vydá bezodkladne európsky zatykač na účely jeho zadržania vo všetkých členských štátoch Európskej únie a jeho odovzdania za podmienky, že to odôvodňuje závažnosť trestného činu…

…

7. Pôsobnosť európskeho zatykača sa rozširuje tiež na územie Maďarska.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Dňa 23. marca 2015 Mátészalkai járásbíróság (Okresný súd v Mátészalke) vydal európsky zatykač proti pánovi Bob-Dogimu, rumunskému štátnemu príslušníkovi, v rámci trestného stíhania začatého proti nemu pre skutky spáchané 27. novembra 2013 v Maďarsku, ktoré by mohli byť kvalifikované ako „ťažké ublíženie na zdraví“.

11 Tieto skutky sa týkali dopravnej nehody na verejnej komunikácii, za ktorú bol zodpovedný pán Bob-Dogi z dôvodu nadmernej rýchlosti kamióna, ktorý šoféroval, a ktorá spôsobila viaceré fraktúry a poranenia pánovi Katonovi, maďarskému štátnemu príslušníkovi, ktorý v čase tejto nehody riadil moped.

12 Dňa 30. marca 2015 bol zápis týkajúci sa európskeho zatykača, o ktorý ide vo veci samej, vložený do Schengenského informačného systému.

13 Dňa 2. apríla 2015 bol pán Bob-Dogi zatknutý v Rumunsku a po tom, čo bol ponechaný v zaistení, bol predvedený pred Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd v Kluži, Rumunsko), aby tento súd rozhodol o jeho vzatí do väzby a jeho vydaní maďarským súdnym orgánom.

14 Tento súd uznesením z rovnakého dňa zamietol návrh na vzatie do väzby pána Bob-Dogiho, ktorý mu predložila prokuratúra, a nariadil jeho okamžité prepustenie na slobodu, pričom sa však na neho uplatňovalo opatrenie súdneho dohľadu najprv na dobu 30 dní, ktorá bola následne predĺžená.

15 Vnútroštátny súd uvádza, že v písmene b) európskeho zatykača, o ktorý ide vo veci samej, nazvanom „Rozhodnutie, na ktorom sa zakladá zatykač“, sa uvádza „prokuratúra pri Nyíregyházi járásbíróság (Okresný súd v Nyíregyháze, Maďarsko), K.11884/2013/4“, a v písmene b) bode 1 tohto zatykača, ktorý stanovuje, že sa uvedie zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom, sa odkazuje na „európsky zatykač č. 1.B.256/2014/19-II vydaný Mátészalkai járásbíróság (Okresný súd v Mátészalke), ktorý sa rozširuje tiež na územie Maďarska, a teda predstavuje tiež vnútroštátny zatykač“.

16 Tento súd navyše uvádza, že pokiaľ ide o takú situáciu, ako vo veci samej, v ktorej je základom európskeho zatykača samotný európsky zatykač, a nie odlišný a predchádzajúci vnútroštátny zatykač, rumunské súdy nie sú jednotné, pokiaľ ide o vykonanie takéhoto európskeho zatykača.

17 Podľa väčšinového názoru je v takej situácii potrebné rozlišovať formálne náležitosti a vecné podmienky a zamietnuť žiadosť o vykonanie európskeho zatykača z dôvodu, že európsky zatykač nekompenzuje neexistenciu vnútroštátneho zatykača ani vykonateľného súdneho rozhodnutia.

18 Ostatné súdy by však vyhoveli žiadosti o vykonanie európskeho zatykača z dôvodu, že boli splnené zákonné požiadavky, keďže vydávajúce súdne orgány výslovne uviedli, že vydaný európsky zatykač predstavuje tiež vnútroštátny zatykač v zmysle právnych predpisov vydávajúceho členského štátu.

19 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že v rámci konania o vykonaní európskeho zatykača má byť rozhodnutie, ktoré má vykonávajúci súdny orgán uznať, vnútroštátnym súdnym rozhodnutím vydaným príslušným orgánom v súlade s predpismi trestného práva procesného členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač.

20 Tento súd sa domnieva, že existujú podstatné rozdiely medzi európskym zatykačom a vnútroštátnym zatykačom. Európsky zatykač sa podľa neho vydáva na účely zatknutia a vydania osoby – obvinenej, obžalovanej alebo odsúdenej, ktorá sa nachádza na území vykonávajúceho členského štátu, kým vnútroštátny zatykač sa vydáva na účely zatknutia osoby nachádzajúcej sa na území vydávajúceho členského štátu.

21 Navyše podľa uvedeného súdu je vydanie európskeho zatykača založené na zatykači alebo na rozhodnutí o nariadení výkonu trestu, kým vnútroštátny zatykač sa vydáva na základe podmienok a situácií, ktoré sú výslovne upravené predpismi trestného práva procesného vydávajúceho členského štátu.

22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že v prípade neexistencie vnútroštátneho zatykača nemôže byť osoba zatknutá a držaná vo väzbe a nemožno pripustiť, že sa európsky zatykač „mení“ na vnútroštátny zatykač po vydaní požadovanej osoby. Takýto výklad by bol okrem iného v rozpore so základnými právami zaručenými právom Únie.

23 Tento súd z toho vyvodzuje, že európsky zatykač musí byť založený na vnútroštátnom zatykači vydanom v súlade s ustanoveniami trestného práva procesného vydávajúceho členského štátu, teda na zatykači, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.

24 Napokon sa vnútroštátny súd domnieva, že okrem nepovinných alebo povinných dôvodov odmietnutia stanovených rámcových rozhodnutím, právna prax potvrdzuje, že existujú ďalšie implicitné dôvody odmietnutia. To je predovšetkým prípad, ak nie sú splnené vecné podmienky alebo formálne náležitosti európskeho zatykača, najmä v prípade neexistencie vnútroštátneho zatykača vydaného vo vydávajúcom členskom štáte, teda situácie vo veci samej.

25 Za týchto podmienok Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd v Kluži) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Vzťahuje sa výraz ‚zatykač‘ na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia na vnútroštátny zatykač, vydaný podľa procesných ustanovení vydávajúceho členského štátu, teda na zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, môže byť neexistencia vnútroštátneho zatykača implicitným dôvodom pre nevykonanie európskeho zatykača?“

Konanie pred Súdnym dvorom

26 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa uplatnilo naliehavé prejudiciálne konanie upravené v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

27 Na podporu svojho návrhu tento súd predovšetkým uviedol, že pán Bob-Dogi momentálne nie je vo väzbe, ale že sa na neho vzťahuje opatrenie súdneho dohľadu, ktoré tiež predstavuje opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu.

28 Dňa 4. júna 2015 Súdny dvor na návrh sudkyne spravodajkyne a po vypočutí generálneho advokáta rozhodol, že tomuto návrhu nemožno vyhovieť.

29 Predseda Súdneho dvora 30. júna 2015 rozhodol o prednostnom prejednaní tejto veci podľa článku 53 ods. 3 rokovacieho poriadku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

30 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že pojem „zatykač“ uvedený v tomto ustanovení sa má chápať tak, že označuje vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.

31 Na úvod je potrebné pripomenúť, že rámcové rozhodnutie, ako vyplýva predovšetkým z jeho článku 1 ods. 1 a 2, ako aj z jeho odôvodnení 5 a 7, má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, systémom vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní medzi súdnymi orgánmi, ktorý je založený na zásade vzájomného uznávania (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 75, ako aj citovaná judikatúra).

32 Rámcové rozhodnutie tak zavedením nového zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založenom na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 76, ako aj citovaná judikatúra).

33 Zásada vzájomného uznávania, na ktorej je založený systém európskeho zatykača, spočíva sama osebe na vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o skutočnosť, že ich príslušné vnútroštátne právne poriadky sú spôsobilé poskytnúť rovnocennú a účinnú ochranu základných práv uznaných na úrovni Únie, osobitne v Charte základných práv Európskej únie (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 77, ako aj citovaná judikatúra).

34 Napokon je potrebné pripomenúť, ako to vyplýva z článku 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, že členské štáty a v dôsledku toho aj ich súdy sú povinné dodržiavať Chartu základných práv Európskej únie, keď vykonávajú právo Únie, čo platí v prípade, keď vydávajúci súdny orgán a vykonávajúci súdny orgán uplatňujú vnútroštátne ustanovenia prijaté na účely vykonania rámcového rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 84).

35 Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, ktorého výklad je predmetom predloženého návrhu na začatie prejudiciálneho konania, stanovuje, že európsky zatykač musí obsahovať informácie, stanovené v súlade s formou obsiahnutou v jeho prílohe, o „vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2“ rámcového rozhodnutia.

36 Tieto informácie sa musia uviesť pod písmenom b) formuláru obsiahnutého v prílohe rámcového rozhodnutia, nazvanom „Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza“, a ktorého bod 1 stanovuje, že sa uvedie „zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“.

37 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že v takej situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa na základe okolností zdá, že požadovaná osoba sa v čase vydania európskeho zatykača nachádzala už mimo územia Maďarska, sa v tomto členskom štáte uplatňuje takzvaný „zjednodušený“ postup.

38 Táto prax spočíva v umožnení toho, aby bol európsky zatykač vydaný priamo bez toho, aby bol predtým vydaný vnútroštátny zatykač.

39 V tomto prípade je v európskom zatykači v písmene b) bode 1 formulára obsiahnutom v prílohe rámcového rozhodnutia uvedený predmetný európsky zatykač, pričom pri tejto informácii sa v danom prípade uvádza, že pôsobnosť tohto zatykača sa rozširuje tiež na maďarské územie a že európsky zatykač teda predstavuje tiež vnútroštátny zatykač.

40 Okrem toho zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že táto prax je podľa maďarského práva založená na § 25 ods. 7 zákona č. CLXXX z roku 2012 o spolupráci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, podľa ktorého je európsky zatykač platný tiež na maďarskom území.

41 Preto vzniká otázka, či táto prax, ktorá sa uplatnila vo veci samej, je v súlade so znením a duchom rámcového rozhodnutia a osobitne s jeho článkom 8 ods. 1 písm. c).

42 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že aj keď rámcové rozhodnutie neobsahuje definíciu výrazu „zatykač“, uvedeného v jeho článku 8 ods. 1 písm. c), pojem „európsky zatykač“ je definovaný v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia ako „súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia“.

43 Práve tento pojem „európsky zatykač“ sa systematicky používa v názve, odôvodneniach a článkoch rámcového rozhodnutia, okrem tohto článku 8 ods. 1 písm. c), na základe čoho sa možno domnievať, že toto ustanovenie sa vzťahuje na iný zatykač ako európsky zatykač uvedený vo všetkých ostatných ustanoveniach rámcového rozhodnutia, ktorý teda môže byť len vnútroštátnym zatykačom.

44 Tento výklad potvrdzuje tiež znenie písmena b) formulára obsiahnutého v prílohe rámcového rozhodnutia, predovšetkým výraz „Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza“, pričom na tento formulár výslovne odkazuje článok 8 ods. 1 prvý pododsek rámcového rozhodnutia, a teda ktorý treba zohľadniť na účely výkladu článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, keďže tento výraz potvrdzuje, že európsky zatykač musí byť založený na súdnom rozhodnutí, čo implikuje, že ide o rozhodnutie, ktoré je odlišné od rozhodnutia o vydaní uvedeného európskeho zatykača.

45 Okrem toho, aj keď prax takzvaného „zjednodušeného“ postupu maďarské súdne orgány chápu tak, že predstavuje výnimku, ktorá sa uplatňuje len za predpokladu, že na základe určitých okolností sa zdá, že v čase vydania európskeho zatykača sa požadovaná osoba už nachádzala mimo územia Maďarska, v znení článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia sa neuvádza, že by požiadavka stanovená v tomto ustanovení pripúšťala výnimku týkajúcu sa osobitne tohto predpokladu.

46 Tieto jednotlivé skutočnosti týkajúce sa znenia potvrdzujú, že pojem „zatykač“ uvedený v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia označuje jedine vnútroštátny zatykač, ktorý je potrebné chápať tak, že je súdnym rozhodnutím, na ktoré nadväzuje európsky zatykač.

47 Naopak, opačný výklad, podľa ktorého je uvedený pojem potrebné chápať tak, že je druhovej povahy a zahŕňa každý druh zatykača vrátane európskeho zatykača, pričom implikuje, že postačuje, aby sa európsky zatykač obmedzoval len na jednoduchý „vlastný spätný odkaz“, takže v konečnom dôsledku by mohol byť založený na samotnom európskom zatykači, je potrebné odmietnuť, keďže rovnako môže zbavovať podmienku stanovenú v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia akéhokoľvek samostatného významu, a teda jej potrebnosti.

48 Tiež z toho vyplýva, že výraz „alebo in[é] vykonateľn[é] súdn[e] rozhodnut[ie] s rovnakým účinkom“, uvedený v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, nemožno chápať tak, že odkazuje na rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača.

49 Navyše výklad článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, podľa ktorého európsky zatykač musí byť nutne založený na vnútroštátnom súdnom rozhodnutí, ktoré je odlišné od tohto zatykača, pričom môže mať formu vnútroštátneho zatykača, nevyplýva len zo znenia tohto ustanovenia, ale aj z jeho

kontextu a cieľov sledovaných rámcovým rozhodnutím, ktoré treba podľa judikatúry Súdneho dvora zohľadniť na účely jeho výkladu (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok zo 16. júla 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, bod 35 a citovanú judikatúru).

50 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého spadá článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, správnosť tohto výkladu potvrdzuje, ako to uviedol aj generálny advokát v bode 49 svojich návrhov, genéza tohto ustanovenia, pretože vo svojom pôvodnom znení tento článok stanovoval, že európsky zatykač musí obsahovať informácie týkajúce sa „skutočnos[ti], že existuje alebo neexistuje právoplatný rozsudok alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie“.

51 Skutočnosť, že toto ustanovenie vo svojom konečnom znení už neobsahuje fakultatívny prvok, svedčí v prospech jeho výkladu, podľa ktorého európsky zatykač musí byť v každom prípade založený na jednom z vnútroštátnych súdnych rozhodnutí uvedených v tomto ustanovení, prípadne na rozhodnutí o vydaní vnútroštátneho zatykača.

52 Napokon, pokiaľ ide o ciele sledované rámcovým rozhodnutím, je potrebné konštatovať, že vydanie európskeho zatykača podľa takzvaného „zjednodušeného“ postupu, a teda bez toho, aby bolo predtým vydané vnútroštátne súdne rozhodnutie, akým je vnútroštátny zatykač, ktoré predstavuje jeho základ, môže byť v rozpore so zásadami vzájomného uznávania a dôvery, na ktorých je založený systém európskeho zatykača.

53 Uvedené zásady totiž spočívajú na predpoklade, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v súlade s minimálnymi požiadavkami, od ktorých závisí jeho platnosť, medzi ktoré patrí aj požiadavka stanovená v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia.

54 V prípade existencie európskeho zatykača vydaného v rámci takzvaného „zjednodušeného“ postupu, o aký ide vo veci samej, ktorý je založený na existencii zatykača v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia, bez toho, aby európsky zatykač odkazoval na existenciu vnútroštátneho zatykača, ktorý je odlišný od európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán nemôže overiť, či predmetný európsky zatykač spĺňa požiadavku stanovenú v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia.

55 Navyše splnenie požiadavky stanovenej v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia má osobitný význam, keďže implikuje, že keď je európsky zatykač vydaný s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania, táto osoba už mohla v prvom štádiu konania využiť procesné záruky a základné práva, ochranu ktorých musí zabezpečovať súdny orgán vydávajúceho členského štátu podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva najmä na účel prijatia vnútroštátneho zatykača.

56 Systém európskeho zatykača teda zahŕňa podľa požiadavky stanovenej v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia dvojúrovňovú ochranu procesných a základných práv, ktoré musí mať požadovaná osoba, keďže k súdnej ochrane stanovenej na prvej úrovni, teda pri prijímaní vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, akým je vnútroštátny zatykač, sa pridáva ochrana, ktorá musí byť zabezpečená na druhej úrovni, teda pri vydávaní európskeho zatykača, ku ktorému môže prípadne dôjsť aj krátko po prijatí uvedeného vnútroštátneho súdneho rozhodnutia.

57 Táto súdna ochrana, zahŕňajúca dve úrovne, však zásadne chýba v takej situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa uplatňuje takzvané „zjednodušené“ konanie o vydaní európskeho zatykača, keďže táto situácia implikuje, že pred vydaním európskeho zatykača vnútroštátny súdny orgán neprijal žiadne rozhodnutie, ako je vydanie vnútroštátneho zatykača, na ktoré nadväzuje európsky zatykač.

58 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zatykač“ uvedený v tomto ustanovení sa má chápať tak, že označuje vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.

O druhej otázke

59 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii „zatykač[a]“ v zmysle tohto ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho môže odmietnuť vykonať.

60 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v oblasti, na ktorú sa vzťahuje rámcové rozhodnutie, sa zásada vzájomného uznávania, ktorá predstavuje, ako to vyplýva najmä z odôvodnenia 6 tohto rámcového rozhodnutia, „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach, uplatňuje v článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sú členské štáty v zásade povinné vykonať európsky zatykač (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 79).

61 Z toho vyplýva, že vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať takýto zatykač len v taxatívne uvedených prípadoch povinného nevykonania stanovených v článku 3 rámcového rozhodnutia, alebo v prípadoch nepovinného nevykonania stanovených v článkoch 4 a 4a tohto rámcového rozhodnutia. Navyše vykonanie európskeho zatykača môže podliehať len jednej z podmienok taxatívne stanovených v článku 5 rámcového rozhodnutia (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 80).

62 Je potrebné konštatovať, že skutočnosť, že v európskom zatykači sa neuvádza existencia vnútroštátneho zatykača, nie je uvedená medzi dôvodmi nevykonania, ktoré sú uvedené v týchto článkoch 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia, a nespadá ani do pôsobnosti článku 5 rámcového rozhodnutia.

63 Ako však uviedol aj generálny advokát v bode 107 svojich návrhov, aj keď tieto ustanovenia rámcového rozhodnutia neponechávajú žiadny iný dôvod pre nevykonanie, než sú dôvody uvedené v týchto ustanoveniach, nič to nemení na skutočnosti, že uvedené ustanovenia vychádzajú z predpokladu, podľa ktorého predmetný európsky zatykač spĺňa požiadavky zákonnosti uvedeného zatykača stanovené v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia.

64 Keďže však článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia zahŕňa požiadavku zákonnosti, ktorej dodržanie predstavuje podmienku platnosti európskeho zatykača, nesplnenie tejto požiadavky musí v zásade viesť k tomu, že vykonávajúci súdny orgán tento zatykač nevykoná.

65 Vzhľadom na to, pred prijatím takéhoto rozhodnutia, ktoré svojou povahou musí zostať výnimočným v rámci uplatňovania systému vydávania osôb zavedeného rámcovým rozhodnutím, keďže tento systém je založený na zásadách vzájomného uznávania a dôvery, tento orgán musí podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia požiadať súdny orgán vydávajúceho členského štátu o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, ktoré mu umožnia preskúmať otázku, či skutočnosť, že v európskom zatykači sa neuvádza existencia vnútroštátneho zatykača, možno vysvetliť skutočnosťou, že takýto vnútroštátny zatykač, ktorý by predchádzal európskemu zatykaču a odlišoval sa od neho, skutočne chýba, alebo takýto zatykač existuje, ale nebol uvedený.

66 Ak vzhľadom na informácie predložené podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ako aj akékoľvek iné informácie, ktoré má vykonávajúci súdny orgán k dispozícii, tento orgán dospeje k záveru, že európsky zatykač, aj keď je založený na existencii „zatykača“ v zmysle článku 8 ods. 1

písm. c) rámcového rozhodnutia, bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača, uvedený orgán nesmie európsky zatykač vykonať z dôvodu, že tento zatykač nespĺňa požiadavky zákonnosti stanovené v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia.

67 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že na druhú otázku treba odpovedať tak, že článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii „zatykača“ v zmysle tohto ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho nemôže vykonať, ak vzhľadom na informácie predložené podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ako aj akékoľvek iné informácie, ktoré má k dispozícii, tento orgán konštatuje, že európsky zatykač nie je platný, keďže bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.

O trovách

68 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zatykač“ uvedený v tomto ustanovení sa má chápať tak, že označuje vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.**

2. **Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii „zatykača“ v zmysle tohto ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho nemôže vykonať, ak vzhľadom na informácie predložené podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 v znení zmien a doplnení, ako aj akékoľvek iné informácie, ktoré má k dispozícii, tento orgán konštatuje, že európsky zatykač nie je platný, keďže bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.**

Podpisy